

Arrest

nr. 172 236 van 25 juli 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 24 juni 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 april 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt. De bestreden beslissing werd op 5 juni 2014 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COPINSCHI, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers hebben de Russische nationaliteit.

Op 17 december 2009 dienden zij een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 9 december 2010 weigerde het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna verkort het CGVS) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dienden verzoekers een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 2 april 2011 weigerde de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 5 oktober 2012 werd een bevel om het grondgebied te verlaten genomen - asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). Tegen deze beslissing werd een beroep bij de Raad ingediend.

Op 4 december 2012 diende verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 11 februari 2013 bracht de ambtenaar-geneesheer een medisch advies uit.

Op 27 februari 2013 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 4 december 2012 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Tegen deze beslissing werd een beroep bij de Raad ingediend.

Op 27 februari 2013 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13*sexies*). Tegen deze beslissing werd een beroep bij de Raad ingediend.

Bij arrest nr. 104 628 van 7 juni 2013 verwierp de Raad het beroep ingesteld door verzoeker tegen de bijlage 13*quinquies* van 5 oktober 2012.

Bij arrest nr. 105 921 van 26 juni 2013 verwierp de Raad het beroep ingesteld door verzoekers tegen de beslissing van 27 februari 2013 waarbij de aanvraag 9*ter* onontvankelijk werd verklaard en tegen de bijlagen 13*sexies* van 27 februari 2013.

Bij arrest nr. 105 922 van 26 juni 2013 verwierp de Raad het beroep ingesteld door verzoekster, mevr. A. M., tegen de bijlage 13*sexies* van 27 februari 2013.

Op 19 juli 2013 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet.

Op 26 augustus 2013 verklaarde de gemachtigde de voormelde aanvraag van 19 juli 2013 onontvankelijk.

Op 24 april 2014 bracht de arts-adviseur een medisch advies uit.

Op 29 april 2014 verklaarde de gemachtigde de aanvraag op grond van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet van 19 juli 2013 ongegrond.

Dat is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19.07.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

A., A. (R.R.: [...])
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
geboren te G. op [...]1976
A., N. (R.R.: [...])
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
geboren te A. op [...]1963
O., M. (R.R.: [...])
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
geboren te G. op [...]1992
A., U. (R.R.: [...])

nationaliteit: Rusland (Federatie van)
geboren te G. op [...]1996
A., T. (R.R.: [...])
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
geboren te G. op [...]2002
A., M. (0) [...]

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 28.08.2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor A., A. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts- attaché dd. 24.04.2014 in gesloten omslag)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.
Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Op 6 augustus 2015 diende eerste verzoekster, A.A. een volgende asielaanvraag in.

Op 14 december 2015 werd eerste verzoekster A.A. erkend als vluchteling en in maart 2016 werd een B-kaart afgeleverd.

Op 1 februari 2016 diende tweede verzoekster eveneens een volgende asielaanvraag in.

Op 29 april 2016 diende verzoeker eveneens een volgende asielaanvraag in.

Op 18 mei 2016 heeft het CGVS deze volgende asielaanvraag van verzoeker in overweging genomen.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad een exceptie van gebrek aan het rechtens vereiste belang op, daar uit de recente informatie verkregen van verweerder op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat eerste verzoekster A.A. werd erkend als vluchteling op 14 december 2015 en eveneens in het bezit werd gesteld van een B-kaart geldig tot 2021. Uit de aanvraag die werd ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 19 juli 2013 blijkt eveneens dat enkel medische elementen werden aangehaald voor eerste verzoekster A.A. en niet voor verzoeker of tweede verzoekster. De bestreden beslissing heeft enkel betrekking op de medische elementen aangehaald voor eerste verzoekster.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moeten verzoekers het bestaan van

een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Nu eerste verzoekster reeds over een internationale beschermingsstatus beschikt, die in principe een sterkere verblijfsstatus inhoudt dan een eventuele machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die het eventuele gevolg van een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing zou kunnen zijn, ziet de Raad niet in welk voordeel deze eventuele vernietiging haar nog zou kunnen verschaffen. Ook al hebben verzoeker en tweede verzoekster ook een volgende asielaanvraag ingediend waarvan thans niet blijkt dat deze zijn uitgemond in een vluchtelingenstatus nu deze aanvragen nog in behandeling zijn bij het CGVS, dan nog kan de Raad geen abstractie maken van het feit dat in de aanvraag van 19 juli 2013 enkel medische elementen werden aangehaald voor eerste verzoekster en niet voor verzoeker of tweede verzoekster. Ook de bestreden beslissing heeft enkel betrekking op de medische elementen aangehaald voor eerste verzoekster en alle middelen in het verzoekschrift hebben betrekking op de medische aandoeningen van eerste verzoekster voor wie de nodige behandeling niet beschikbaar of toegankelijk zou zijn in Rusland, terwijl deze eerste verzoekster nu een verblijfsrecht heeft. Bijgevolg stelt zich eveneens de vraag naar het actueel belang van verzoeker en tweede verzoekster.

Dit gegeven is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

De raadvrouw van verzoekers erkent dat er geen belang voor verzoekers meer is.

Bijgevolg is het beroep onontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

3.Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES